

N. C. Jensen: Jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at det Spørgsmaal, man først og fremmest maa stille sig overfor denne Sag er, om man tror, det er forsvarligt at sige Nej til en fast Forbindelse eller ej, om man tror, at man under de nuværende Forhold, og selv under en Forbedring af de nuværende Forhold, er i Stand til at imødekomme de Krav, der stilles til Trafikken ad denne Route, der jo i mange Henseender har en ikke ringe Betydning for os. Og jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at saafremt man mener, at Trafikken ad denne Route kan besørge under de Forhold, der ere nu, saa skal man sige: Lad os saa vente, for saa er det for stort og for dyrt et Apparat at sætte i Gang. Men jeg for mit Vedkommende er mest tilbøjelig til at tro, at det er nødvendigt at gaa til den faste Forbindelse, for saa vidt det er gør ligt og forsvarligt baade i økonomisk og teknisk Henseende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi have ikke Raad til i dette Land at afskære os fra at kunne tage en Konkurrence op imod den Trafik, om hvilken jeg ganske vist ved, at mange sige, at den kan man meget let betale for dyrt, den Trafik, som man har talt saa meget om, Turisttrafikken og anden Trafik, som denne Route staa som Konkurrent til overfor Sassnitz—Trelleborg-Routen. Jeg tror ikke, at vi i dette Land have Raad til at stille os blot i en saadan Konkurrence og sige: Det drejer sig om saa lidt, at det ikke er værd at bringe noget Offer for. Det tror jeg ikke paa; derfor er jeg mest tilbøjelig til at sige: Det er nødvendigt, om vi ville kunne optage en saadan Konkurrence, da at gaa til en fast Forbindelse.

Men dette vil jo ikke sige, at man derfor kan være parat til i samme Øjeblik at sige: Saa spørge vi ikke om Tid til at faa undersøgt Sagen saa godt som muligt, men vi stole udelukkende paa de Beregninger, der foreligge, paa de Oplysninger, der have foreligget i den korte Tid, som vi have haft til at gøre os bekendte dermed. Derfor beklager jeg ogsaa, at dette Forslag er kommet frem paa et saa sent Tidspunkt, at jeg ikke rigtig kan gøre mig fortrolig med den Tanke, at det skulde være muligt at gennemføre dette Lovforslag i denne Samling. Jeg kan ikke tænke mig det muligt, fordi vi maa mere og mere blive belærte om, at ved alle disse store Foranstaltninger, som træffes, er det Gang efter Gang gaaet saaledes, at man har sagt: Saa meget vil det koste og ikke mere; og saa har det vist sig, at man har

maattet ofre adskillige Millioner Kroner ud over det, der var Tale om. Jeg tror, at man maa give Rigsdagen og de enkelte Medlemmer den fornødne Tid til at faa, saa godt som det er muligt, Klarhed og Bevidsthed for sig selv, om man virkelig ogsaa er paa det rene med, at de Foranstaltninger, som her paatænkes, ere de bedste og mest forsvarlige. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) talte jo før om, at han var ikke overbevist om, at den østlige Linie, som her er foretrukket, er den bedste fremfor den gamle Linie, man har tænkt sig; og det er et Spørgsmaal, som virkelig opstaaer og maa opstaa hos enhver, der med Alvor sysler med disse Ting. Man maa have Lov til og maa spørge sig selv, om man nu ogsaa virkelig har den Opfattelse, at det er det rigtige, her er truffet. Det mener jeg, der maa skaffes Tid til; kan det gøres i den Tid, der er tilbage, er det en Selvfølge, at jeg for mit Vedkommende, der har den Opfattelse, at vi maa gaa til en fast Forbindelse, ikke kan se rettere, end at man saa ogsaa maa sige: Lad os hellere faa det saa snart som muligt. Og saa maa man ogsaa give den foregaaende Taler Ret i, at saa kan man ikke, selv om det er daarlige økonomiske Forhold, vi staa under, sige: Vi maa skyde den Sag ud, til vi komme til bedre Tider. Jeg er saa fuldstændig enig med den foregaaende Taler i dette, at under disse daarlige økonomiske Aar, som det har været for Forretningslivet her i dette Land, vilde det være godt og rigtigt, om Staten i det hele taget satte større Kraft ind paa Udførelsen af de store Arbejder, som ligge for. Jeg har gentagne Gange gjort mig til Talsmand derfor, jeg kan vel godt se det vanskelige deri under de nuværende økonomiske Forhold, men jeg tror, det er en rigtig Tanke, og jeg tror, man burde lægge noget mere Vægt derpaa, end man har gjort hidtil, og jeg haaber ogsaa, man vil gøre det i de Aar, der komme.

Jeg har saaledes udtalt min Tilslutning til Forslaget i sin Almindelighed. Der er selvfølgelig adskillige Ting, der maa kræves Oplysning om i det eventuelle Udvalg, og jeg vilde tro, at det ikke vilde blive til Gavn for Sagen, men tværtimod til Skade for den, om man i dette Udvalg vilde forcere et Arbejde, der ikke hvilede paa tilstrækkeligt vel funderede Oplysninger. Jeg skal ikke komme ind paa mange Enkeltheder i det Lovforslag, der foreligger; de egne sig bedst til at drøftes i et